10.3.71 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 57/19

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. februar 1971

om den støtte, der ydes i henhold til § 32 i lov om tilpasning og sanering af kulminer og minedistrikter i Tyskland

(Teksten på tysk er den eneste autentiske)

(71/121/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, 1. afsnit,

under henvisning til medlemsstaternes og de andre interesserede parters skriftlige og mundtlige bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I medfør af § 32 i lov af 15. maj 1968 om tilpasning og sanering af kulminer og minedistrikter i Tyskland (Kohlegesetz)) (BGB1. side 365) kan skattepligtige, der beregner deres fortjeneste på grundlag af et regelmæssigt bogholderi, og som har opført eller udvidet en industrivirksomhed i et kulmineområde efter den 30. april 1967, efter ansøgning herom foretage et fradrag i indkomstskatten eller selskabsskatten med 10% af omkostningerne ved de afskrivningsberettigede investeringer i fast ejendom, der er foretaget efter den 30. april 1967 og før den 1. januar 1970 (støtteperioden) med henblik på opførelse eller udvidelse af den pågældende industrivirksomhed;

denne mulighed gælder også for de afskrivningsberettigede investeringer i fast ejendom, der foretages inden for en frist af to år fra udløbet af støtteperioden at regne, dersom disse investeringer vedrører installationerne i en virksomhed, hvis opførelse eller udvidelse den skattepligtige har påbegyndt inden for støtteperioden (dispensationsordning);

dette fradrag er kun tilladt, hvis den forbundsdelegerede for kulindustrien har udstedt den i Kohlegesetz § 38, stk. 2, nævnte attest efter aftale med det af Landregeringen udpegede tjenestested; med dette formål for øje er det fremfor alt nødvendigt at opførelsen eller udvidelsen af industrivirksomheden er egnet til at forbedre de økonomiske strukturer i kuldistriktet, at den særlig fortjener at blive tilskyndet fra et økonomisk synspunkt og at den gør det muligt at oprette et tilstrækkeligt antal ekstra arbejdspladser;

§ 9 i lov af 19. august 1969 om ydelse af investeringspræmier og om ændring af bestemmelserne vedrørende skattesystemet og præmieordningen (skatteændringslov 1969) (BGB1 side 1211) forlængede den i § 32 i Kohlegesetz fastsatte opmuntringsperiode indtil den 1. januar 1972; loven trådte i kraft den 22. august 1969 (§ 13);

II

ydelsen af den i § 32 i Kohlegesetz omhandlede investeringspræmie er en begunstigelse, der gives de virksomheder, som opfører eller udvider industrivirksomheder i de tyske minedistrikter; denne præmie er en statsstøtte, som opfylder de betingelser, der stilles i artikel 92, stk. 1, i traktaten;

ved undersøgelsen af støtteforslaget havde Kommissionen i 1967 på grundlag af de påberåbte økonomiske motiver, målsætningen og den dengang erkendte nødvendighed af at fremskynde den industrielle differentiering af de økonomiske strukturer i Fællesskabets kulområder ment, at forslaget kunne betragtes som værende foreneligt med fællesmarkedet, således som det forstås i artikel 92, stk. 3 c);

Kommissionen er af den opfattelse, at forslaget om at forlænge anvendelsen af støtteordningen ikke er foreneligt med fællesmarkedet, for så vidt det drejer sig om en begunstigelse af investeringerne i alle mineområderne i delstaten Nordrhein-Westfalen; ved sin skrivelse af 30. juli 1970 indledte Kommissionen den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde, og den opfordrede den tyske regering til fra den 1. december 1970 ikke længere at træffe no-

gen beslutning om ydelse af investeringspræmier i Nordrhein-Westfalen;

III

den økonomiske situation i Nordrhein-Westfalen er betydelig forbedret siden forelæggelsen af lovforslaget i 1967; den gennemsnitlige økonomiske vækstrate i denne delstat er i det mindste på højde med vækstraten i de andre egne af Forbundsrepublikken; produktet pr. indbygger er på ny vokset lige så hurtigt i Nordrhein-Westfalen som i hele Forbundsrepublikken; det har altid været højere end gennemsnittet i Forbundsrepublikken; selv i Ruhrdistriktet er produktet pr. indbygger praktisk taget lig med gennemsnittet i Forbundsrepublikken;

hvad angår bruttotimelønnen i industrien indtager Nordrhein-Westfalen andenpladsen i forbundsrepublikken Tyskland lige efter Hamborg;

kullagrene, som i 1966 var nået helt op på 24 millioner tons i Forbundsrepublikken, var i 1969 faldet til 5,1 millioner tons og er nu til sidst nede på omkring 3,9 millioner tons i slutningen af 1970; der er praktisk taget ikke længere nogen lagre af stenkulskoks; den delvise arbejdsløshed, der skyldtes mangel på afsætningsmuligheder, er forsvundet;

arbejdsløshedstallet, som i Nordrhein-Westfalen i gennemsnit androg 2,3% i 1967, har siden slutningen af 1969 nu kun været på 0,5 %; den 31. oktober 1970 var der 155.000 ubesatte arbejdspladser i Nordrhein-Westfalen, hvoraf 50.000 alene i Ruhrdistriktet;

ifølge de af den tyske regering fremskaffede oplysninger i 1967 forudså de prognoser, der lå til grund for udarbejdelsen af § 32 i Kohlegesetz oprettelsen af 20.000 nye stillinger i samtlige tyske mineområder; faktisk androg alene i Nordrhein-Westfalen de pr. 1. oktober 1970 godkendte ansøgninger et investeringsbeløb på 10,7 milliarder DM; disse investeringer skal gøre det muligt at oprette 86.000 nye stillinger;

IV

den i § 32 i Kohlegesetz fastsatte støtteordning opfylder ikke de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 2, fastsatte betingelser, for så vidt som denne ordning betyder en udifferentieret regional begunstigelse af investeringer i mineområderne i Nordrhein-Westfalen;

de betingelser, efter hvilke støtteordningen kunne betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet i henhold til bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og b), er ikke opfyldt; i mineområderne i Nordrhein-Westfalen eksisterer der hverken en usædvanlig lav levestandard eller en alvorlig underbeskæftigelse; desuden tjener disse støtteforanstaltninger ikke til at fjerne betydelig økonomisk forstyrrelse i forbundsrepublikken Tyskland;

på grund af ændringen af de økonomiske forhold i Nordrhein-Westfalen siden 1967 er de betingelser, der kræves for anvendelsen af artikel 92, stk. 3, litra c), ikke længere opfyldt; de støttede regioner har et meget højt industrialiseringsniveau, en tilsvarende høj indtægt pr. indbygger og et højt beskæftigelsesniveau;

den fortsatte ydelse af støtte i den nuværende skikkelse måtte føre til, at forskellighederne mellem levestandarden i de enkelte områder inden for Fællesskabet blev større, hvilket er i strid med de i artikel 2 i traktaten fastsatte mål, og støtten ville ændre samhandelen i en retning, der strider mod den fælles interesse; § 32 i Kohlegesetz indeholder hverken præcise bestemmelser om de erhvervsvirksomheder eller -brancher, der skal begunstiges eller det valg af visse egne, hvor anlæggelsen eller udvidelsen af industrivirksomheder bør opmuntres for at gennemføre den strukturelle forbedring, som tilstræbes i de pågældende områder; endelig findes der ikke nogen bestemmelse, der sikrer, at der fortrinsvis ansættes arbejdstagere, som har mistet deres tidligere beskæftigelse som følge af lukning af minerne;

V

den i § 32 i Kohlegesetz fastsatte ydelse af investeringspræmie må indstilles i Nordrhein-Westfalen, så længe der ikke sikres en differentieret anvendelse af denne ordning; der kræves ikke nogen lovændring for at indstille støtteordningen; for at gennemføre en differentiering af støtten er det tilstrækkeligt, at den forbundsdelegerede for kulindustrien med hensyn til de planer, der skal udføres i Nordrhein-Westfalen, nu kun udsteder de i § 32, stk. 2, i loven nævnte attester på grundlag af kriterier, der svarer til principperne i EØF-traktatens artikel 92;

de virksomheder, der har opnået en attest fra den ovennævnte delegerede, kan påberåbe sig den i § 32, stk. 1, andet punktum, fastsatte tillægsfrist; er det derfor ikke nødvendigt at give en overgangsfrist –

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Forbundsrepublikken Tyskland træffer straks alle nødvendige forholdsregler for i mineområderne i Nordrhein-Westfalen at bruge den udifferentierede ydelse af inveseteringspræmier til ophør, som er fastsat i § 32, stk. 1, i lov om tilpasning og sanering af kulminer og minedistrikter i Tyskland (Kohlegesetz),

ændret ved § 9 i lov af 18. august 1969 (Steueränderungsgesetz).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1971.

På Kommissionens vegne

Franco M. MALFATTI

Formand